

God ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:024.000993

Dosar nr. 32045/3/2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
VECHE - SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 993

Ședința publică de la 28 Februarie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE OVIDIU SPÎNU

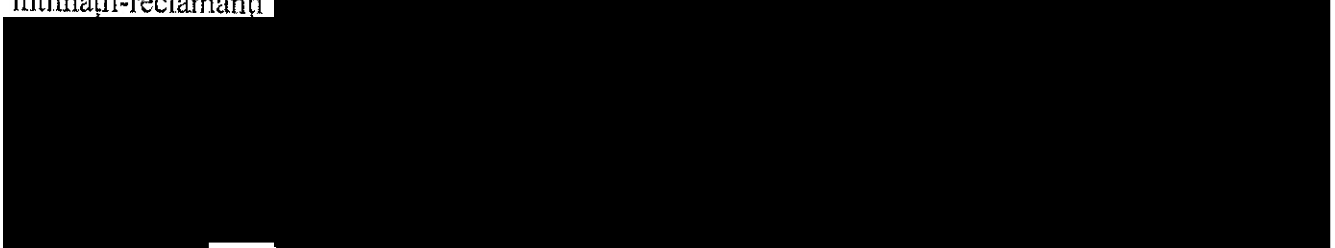
Judecător ANDREEA TĂNASE

Judecător ADRIAN CĂTĂLIN OANCEA

Grefier MARIANA DINCĂ

Pe rol se află judecarea recursului declarat de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI împotriva sentinței civile nr. 1766/21.03.2018, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 32045/3/2017, în contradictoriu cu intimații-pârâți MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR GENERAL, PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și AMCOR ESTATE SRL și cu intimații-reclamantii

ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DAMAROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI.

Dezbaterile asupra cererii de recurs au avut loc în ședința publică din 31.01.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta decizie când Curtea, pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 14.02.2019. La data de 14.02.2019, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 28.02.2019, când, în aceeași compunere, a decis următoarele.

CURTEA

Deliberând asupra recursului formulat, constată următoarele:

Prin **sentința civilă nr. 1766/21.03.2018** pronunțată în dosarul nr. 32045/3/2017, Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, a admis acțiunea formulată de reclamantii

Asociația Salvați Cartierele Damaroaia și Bucureștii Noi, în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București și Amcor Estate SRL. A anulat HCGMB nr. 423/21.12.2016 privind aprobarea documentației de urbanism Plan Urbanistic Zonal (P.U.Z.) str. Fabrica de Caramida – Lacul Grivita, Sector 1. A obligat paratul CGMB sa plateasca reclamantilor suma de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecata.

CONFORM CU
CERTELUL

Împotriva acestei sentințe, comunicată la 01.08.2018, a declarat recurs, înregistrat la data de 17.08.2018, pârâtul Consiliul General al Municipiului București prin care a solicitat admiterea recursului, casarea în parte a hotărârii 1766/21.03.2018 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 32045/3/2017, și rejudecând, respingerea acțiunii formulate de intimații reclamanți ca nefondată privind anularea HCGMB 423/21.12.2016.

În motivarea recursului, recurentul-pârât a învederat că instanța de fond nu a ținut cont de susținerea acestuia referitoare la interesul reclamanților în promovarea acțiunii, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 care prevede ca orice persoana care se considera vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce a fost cauzată.

A arătat că potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) teza întâia din același act normativ, termenul de persoana vătămată reprezintă "orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri", iar conform lit. o) din același articol termenul de drept vătămat înseamnă "orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ".

Potrivit art. 47 alin. 1 și 2 din Legea nr. 350/2001, Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general. (2) Planul urbanistic zonal cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la: a) organizarea rețelei stradale; b) organizarea arhitectural-urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane; c) modul de utilizare a terenurilor; d) dezvoltarea infrastructurii edilitare; e) statutul juridic și circulația terenurilor; f) protejarea monumentelor istorice și servituti în zonele de protecție ale acestora.

Totodată, a precizat că în raport de reglementarea legală anterior menționată, ca planul urbanistic zonal nu este susceptibil prin el însuși a prejudicia dreptul de proprietate al persoanelor asupra imobilelor ce fac parte din zona vizată de documentația de urbanism.

Planul Urbanistic Zonal reprezintă o viziune urbanistică, ce transpune la nivelul localităților urbane și rurale propunerile cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, zonal și județean, conform art. 44 din Legea nr. 350/2001.

Din analiza motivelor invocate de către intimații reclamanți prin cererea de chemare în judecată și a înscrisurilor depuse de către aceasta la dosarul cauzei, a susținut faptul că, deși aceștia au invocat vătămarea unui drept recunoscut de lege sau a unui interes legitim, nu au invocat motive și nu au depus probe din care să rezulte, care anume este dreptul lor recunoscut de lege (sau cel puțin interesul legitim) care să fi fost vătămat prin emiterea și aprobarea Planului Urbanistic Zonal (P.U.Z.) Strada Fabrica de Cărămida - Lac Grivița, sector 1, București.

Sub acest aspect, a observat faptul că toate criticile aduse acestui act administrativ prin cererea de chemare în judecată au un caracter general, fără a se preciza însă în ce mod aceste pretinse neregularități ar fi condus la afectarea unui drept sau a unui interes legitim al cărui titular să fie reclamanții în cauză.

Totodată, a menționat că nemulțumirea intimaților reclamanți, este legată doar de o situație ipotetică pe care aceștia au prezentat-o în cererea de chemare în judecată, în sensul că, urmare a aprobării acestui PUZ prin HCGMB 423/2016, în zona respectivă se vor construi imobile noi și astfel zona va deveni mai aglomerată, iar rețelele de utilități nu vor face față acestor creșteri.

A arătat că potrivit practicii judiciare în materie, într-o astfel de situație primează interesul general respectiv al tuturor locuitorilor din zona respectivă și nu interesul particular al intimaților reclamanți.

Totodată, a arătat că la adoptarea PUZ s-a avut în vedere înainte de toate interesul general al tuturor locuitorilor din zona respective, cat si a altor locuitori ai municipiului București si nu doar interesul personal (individual) al fiecărei persoane ce deține imobile sau locuiește în zona respectiva. În timp acțiunea intimațiilor reclamanți nu vizează decât un interes individual particular, în detrimentul interesului general, a considerat ca acțiunea este nefondata.

În ceea ce privește a doua critica, a arătat că aceasta privește susținerea instanței de fond cu privire la documentația ce a stat la baza adoptării acestei HCGMB 423/2016.

Astfel, în motivare recurentul-pârât a învederat că potrivit Planului Urbanistic General aprobat prin H.C.G.M.B. nr. 269/2000, amplasamentul se suprapune subzonelor funcționale: U.T.R. Lld - subzona destinata locuințelor individuale si colective mici cu maxim P+2E, cu parcele cu POT<20% situate în zona culoarelor plantate propuse pentru ameliorarea climatului Capitalei si U.T.R. V4 - spatii verzi pentru protecția cursurilor de apa.

Indicatorii urbanistici reglementați:- U.T.R. Lld : POT <20%; CUTmax=0,7; Hmax=P+2E; U.T.R. V4 - fâșie de protecție de 50,00m din lungul oglinzilor de apa ale lacurilor, cu funcțiune publica, ecologica si peisagistica, se admit următoarele: drum de halaj, alei, amenajări de mici dimensiuni pentru odihna, agrement, joc, sport, debarcadere, anexe sanitare, mici puncte de alimentație publica specifice programului de parc, POT cu construcții, platforme, circulații carosabile si pietonale = maxim 15 %; CUT maxim = 0,2 mp, ADC/ mp. Teren. Rmaxh-cu excepția instalațiilor, înaltimea maxima a clădirilor nu va depasi P + 2 niveluri.

Inițial procedura de avizare a Documentației de urbanism "PUZ - Str. F-Ca de Cărămida - Lacul Grivita, Sectorul 1, București" a fost avizata conform Aviz de urbanism nr. 5/1/4/03.03.2010, cu următorii indicatori urbanistici:Funcțiuni: ansamblu de locuințe colective, cu condiția ca pentru fâșia de protecție de 50,00 m din lungul Lacului Grivita, s-au impus respectarea prevederilor legale în vigoare.POT max = 28% CUT max= 1,3 ADC/mp. TerenRmaxh = P+3E-5E - P+6E-7E - H max = 28.00 (Conform aviz AACR nr. 31011/1464/2009)

Totodată, a învederat că ulterior procedurilor de avizare, documentația de urbanism a fost completata cu acordurile/avizele prevăzute de reglementările legale în vigoare, si transmisa la Cabinet Secretar General al Municipiului București, în vederea demarării procedurilor legale impuse de Legea nr. 52/2003 privind transparenta decizionala în administrația publica.

Proiectul de hotărâre privind aprobarea documentației de urbanism a fost transmis la Cabinetul Secretarului General al Municipiului București, unde a fost înregistrata cu nr. 1379/6/09.04.2015, si a fost supus dezbaterii publice conform prevederilor Legii nr. 52 privind transparenta decizionala în administrația publica, pe pagina de internet a Primăriei Municipiului București, www.pmb.ro - Institutii/CGMB/Dezbatere publica/Proiecte supuse dezbaterii publice, sub „nr. proiect 1106”.

Conform sesizărilor/solicitărilor persoanelor interesate, transmise în perioada legala de publicare în dezbaterea publica a Proiectului de hotărâre privind aprobarea documentației de urbanism "PUZ - str. F-ca de Cărămida - Lacul Grivita, sectorul 1", respectiv 23.04.2015-09.06.2015, au fost reduși indicatorii urbanistici, si actualizate acordurile/avizele necesare aprobării, în conformitate cu prevederile legale impuse de Art.II pct. (48) din Legea 190/ 26.06.2013 care a modificat si completat Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului si urbanismul:indicatori urbanistici inițial avizați: POT max 28%, CUT max = 1,3 mp ADC /mpteren, Rmaxh=P+3E-5E - P+6E-7E-Hmax=28.00m.Indicatori urbanistici finali; POT =30%, CUT =1.1 mp ADC/mpteren Rmaxh=S+P+4E-Hmax=18.00m.

A precizat că în acest sens a fost emis Avizul Arhitectului sef nr. 15/01.04.2016, susținut de următoarele acorduri/avizări favorabile: Certificatul de Urbanism nr.79/1378680/20.01.2016 emis de Primarul General al Municipiului București, avizul de oportunitate nr. 25/4/16.09.2009 aprobat de Primarul General al Municipiului București, Avizul Ministerului Dezvoltării Regionale si Administrației Publice (fost Ministerul Dezvoltării Regionale si Turismului) nr. 74/2010, Avizul Ministerului Culturii si Patrimoniului National - prin Direcția pentru Cultura, Culte si Patromoniul Cultural National a Municipiului București nr. 368/S/26.04.2010, completat cu Certificatul de descărcare de sarcina arheologica nr. 16/2014 si adresa 204/24.02.2016, Avizul de principiu nr. 31011/1464/15.12.2009 emis de Autoritatea Aeronautica Civila Roamana completat cu Avizul de

3
CONFIRM
ORIGINAL

principiu nr. 8186/252/29.03.2016, Decizia Agenției pentru Protecția Mediului București din cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice (fost Ministerul Mediului și Pădurilor) nr. 1381/72/20.07.2010, Avizul de Gospodărire a Apelor nr. 14-B/26.07.2010 emis de Administrația Națională Apele Române completat cu Adresa 2085/04.03.2016, Avizul Comisiei Tehnice de Circulație - PMB nr. 903702/6825/12.04.2010, Avizul Comisiei de Coordonare Rețele Edilitate - PMB nr. 917517/18.06.2010.

De asemenea, recurentul-pârât a învederat că aprobarea unei documentații de urbanism, este o procedura reglementată de prevederile Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, aceasta fiind respectată.

Anexa nr. 2 Aprobarea este opțiunea forului deliberativ al autorităților competente de încuviințare a propunerilor cuprinse în documentațiile prezentate și susținute de avizele tehnice favorabile, emise în prealabil. A arătat că prin actul de aprobare (lege, hotărâre a Guvernului, hotărâri a consiliilor județene sau locale după caz) se conferă documentațiilor putere de aplicare, constituindu-se astfel ca temei juridic în vederea realizării programelor de amenajare teritorială și dezvoltare urbanistică, precum și a autorizării lucrărilor de execuție a obiectivelor de investiții.

Instanța de fond, în motivarea sa a arătat că pentru niciunul din avizele menționate, nu s-a făcut dovada actualizării la nivelul anului 2016, așa cum prevăd dispozițiile art II din OUG 7/2011 astfel cum a fost modificat de pct. 48 al art. I din Legea 190/2013.

Totodată, a precizat că interpretarea dată de către instanța de judecată cu privire la aceste dispoziții este eronată întrucât, procedura de avizare a documentației de urbanism a început la nivelul anului 2010. A susținut că acele avize au fost eliberate pentru o documentație PUZ, cu o serie de indicatori tehnici mai ridicați, față de indicii solicitați la nivelul anului 2016. Odată emis un aviz, acesta își păstrează valabilitatea până la momentul la care, autoritatea emitentă solicita revocarea sau înlocuirea acestuia.

A învederat că avizul Arhitectului Șef al Municipiului București, nr. 15/01.04.2016, practic vine și certifica faptul că, acest aviz "completează și modifică" avizul de Urbanism nr. 5/1/4/03.03.2010, conform sesizărilor persoanelor interesate, transmise în perioada legală de publicare în dezbatere publică, a Proiectului de hotărâre privind aprobarea documentației de urbanism.

Cât timp avizul Arhitectului Șef al Municipiului București, nr. 15/01.04.2016 vine și confirmă înlocuirea Avizului de urbanism 5/1/4/03.03.2010, a arătat că acesta nu mai prezintă nicio relevanță faptul că în finalul documentului s-a trecut că fiind valabil o perioadă de 5 ani și poate fi folosit numai după aprobarea documentației de urbanism.

În aceste condiții, a precizat că simpla susținere a instanței de fond fără un temei legal în sensul că, la momentul adoptării Avizului Arhitectului Șef al Municipiului București, nr. 15/01.04.2016, avizul de Urbanism nr. 5/1/4/03.03.2010 nu mai era valabil, acesta având ca valabilitate data de 03.03.2015 nu poate valora drept ci numai o opinie.

De asemenea, a menționat că este eronată interpretarea dată de către instanța de fond în sensul că, la data de 01.04.2016 avizul de urbanism 5/1/4/03.03.2010 nu mai era în vigoare, astfel că și certificatele și avizele emise în baza acestuia ulterior datei de 04.03.2015 sunt nule.

Mai mult, a învederat că instanța a apreciat că prin avizul Arhitectului Șef al Municipiului București, nr. 15/01.04.2016, nu se menționează dacă valabilitatea avizului expirat a fost prelungită după 04.03.2015.

A adus la cunoștință că din acțiunile autorității și emiterea Avizului Arhitectului Șef al Municipiului București, nr. 15/01.04.2016, prin care se menționează expres că se completează și se modifică, avizul de urbanism 5/1/4/03.03.2010, rezulta că scopul a fost acela al prelungirii acestui aviz și astfel de a se produce efecte juridice.

De asemenea, recurentul-pârâta a menționat că raționamentul avut în vedere de către instanța de fond este unul eronat, întrucât aceasta nu a avut în vedere intenția autorității publice care prin avizul Arhitectului Șef al Municipiului București, nr. 15/01.04.2016, a modificat și completat un act, în scopul de a se putea produce efecte juridice.

A arătat că trebuie avut în vedere faptul ca, în cuprinsul Legii 350/2001, un astfel de termen de valabilitate de 5 ani nu exista, ceea ce înseamna ca valabilitatea documentului respectiv nu si-a încetat valabilitatea, atât timp cat procedura de avizare a documentației de urbanism nu a încetat.

Mai mult decât atât, cat timp autoritatea publica a inteles sa modifice si sa completeze avizul de urbanism, in scopul de a se putea produce efecte juridice, iar prin aceasta operațiune nefiind incalcate niciuna din dispozițiile din Legea 350/2001, a considerat ca avizul respectiv a continuat sa si producă efecte juridice, atat timp cat autoritatea publica si 1-a insusit si procedura de avizare a documentației a continuat.

În motivare, de asemenea, recurentul-pârât a menționat că o alta critica a hotărârii atacate vizează susținerea instanței de fond cu privire la avizul nr. 259/20.10.2016 al Comisiei Juridice si de disciplina, din care nu rezulta daca a fost avizat favorabil sau nu, acest lucru echivalând cu inexistenta lui. De asemenea a arătat despre Comisia de Urbanism si Amenajare a Teritoriului că a emis raportul 45 din 07.10.2016 prin care a avizat nefavorabil proiectul de hotărâre, astfel ca aprobarea PUZ in aceste condiții incalca dispozițiile art. 44 din Legea 215/2001.

Referitor la aceste susțineri, a învederat că sunt nefondate, iar dispozițiile art. 44 din Legea 215/2001 nu au fost incalcate.

In ceea ce privesc cele doua avize, a precizat că aceste avize au doar caracter consultativ. Cat timp ele exista în cadrul documentației de urbanism, indiferent de rezoluția lor, favorabila, nefavorabila sau amânare, puterea de adoptare a proiectului este lăsată la latitudinea consilierilor CGMB.

Astfel in ceea ce privește primul Aviz 259/20.10.2016, a menționat că acesta este avizat favorabil, întrucât in cuprinsul acestuia apar semnăturile domnului Culea Marian Orland, Badulescu Aurelian, Bujduveanu Stelian. A arătat că daca nu ar fi fost de acord cu acest aviz, ar fi avut posibilitatea sa faca mențiuni in acest sens, inasa acest lucru nu s-a intamplat. Mai mult decât atât, a reținut că din cuprinsul ședinței din 21.12.2016, rezulta ca acest proiect a fost votat de 28 de consilieri, au existat 5 voturi împotriva si 1 vot de abținere.

În ceea ce privește raportul 45/2016 al Comisiei de Urbanism, prin raportare la dispozițiile art. 44 din Legea 215/2001, a susținut că acesta îndeplinește condițiile de forma prevăzute de lege, iar avizul nefavorabil, este doar consultativ pentru consilieri.

De asemenea, în motivare recurentul-pârâta a arătat că o alta critica a sentinței recurate privește susținerea instanței de fond cu privire la neobservarea dispozițiilor art. 8 lit. a din Regulamentul de Urbanism aferent PUZ referitor la Circulații si Accese la momentul aprobării HCGMB 423/2016.

A învederat că este nefondata aceasta susținere întrucât, cat timp exista aceasta propunere expresa exista în cuprinsul Regulamentului Local de Urbanism aferent PUZ, nu se poate afirma ca nu a fost avuta in vedere de către decidenți. Mai mult decât atât, a susținut că art. 8 lit. a din Regulamentul local de Urbanism, privește o propunere de lărgire părții carosabile de la 7m la 14 m, cu trotuar de 3m spre terenul studiat si separate de carosabil de o banda de 2m.

A arătat că aceasta propunere practic vine si este in acord cu noile necesități ale zonei, inasa nu trebuie sa se precizeze si modalitatea concreta in care se vor realiza aceste proiecte. atat timp cat nu exista autorizațiile de construire eliberate in acest sens.

A învederat despre proiectul tehnic ce va sta la baza eliberării autorizației de construire va menționa in mod expres modalitatea de construire si realizare a proiectului.

Astfel, a învederat că în cazul de fata, initiatorul PUZ, doar a venit cu o propunere privind caile de acces, lărgirea părții carosabile pentru un confort sporit al locuitorilor din zona.

A precizat că acest aviz la care face referire instanța de judecata de la Brigada de Politie Rutiera, va trebui obținut la momentul la care se va solicita întocmirea unui Plan Urbanistic de Detaliu, potrivit dispozițiilor art. 32 alin. 5 din Legea 350/2001 care prevede ca prin Planul urbanistic de detaliu se stabilesc reglementari cu privire la accesurile auto si pietonale, retragerile fata de limitele laterale si posterioare ale parcelei, conformarea arhitectural-volumetrica, modul de ocupare a terenului, designul spatiilor publice. dupa caz, reglementari cuprinse in ilustrarea urbanistica, parte integranta din documentația de urbanism.

CONFORM CU
ORIGINALUL

Practic, a menționat că printr-un astfel de PUD se pot stabili reglementările cu privire la accesurile auto și pietonale.

A arătat că în cazul de față nu sunt necesare astfel de studii cu privire la caile de acces intrucat prin PUZ se stabilesc reglementari noi cu privire la: regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maxima admisa, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor fata de aliniament și distanțele fata de limitele laterale și posterioare ale parcelei (art. 32 pct. 5 lit a din Legea 350/2001).

În aceste condiții raționamentul avut în vedere de către instanța de judecată, depășește limitele stabilite de către textele de lege menționate mai sus, astfel încât susținerea acestuia nu poate fi reținută.

Totodată, recurentul-pârât a învederat că instanța de judecată ar fi trebuit să se raporteze doar la condițiile imperative prevăzute de Legea 350/2001 privind elaborarea și aprobarea PUZ. Cât timp susținerile instanței privind lipsa mențiunilor privind modalitatea concretă în care se va realiza lărgirea străzii Fabrica de Cărămida, ori lipsa studiilor care să demonstreze posibilitatea realizării acestei lărgiri a carosabilului nu sunt susținute de nici o normă juridică, care să reglementeze o astfel de obligativitate din partea inițiatorului PUZ, a considerat că aceste susțineri sunt nefondate. A învederat că instanța de judecată de la fond s-a aflat în eroare la momentul la care a făcut aceste aprecieri intrucat, aceste elemente sunt reglementate în mod expres în cadrul documentației pentru PUD(planul urbanistic de detaliu).

De asemenea, a susținut că nu prezintă nici un fel de relevanță aspectul privind efectuarea lucrărilor de lărgire de către autoritățile locale, atât timp cât la acest moment terenul aferent acestor cai de acces sunt în proprietate privată. A arătat că până când aceste suprafețe de teren nu vor intra în proprietatea municipalității, nu se poate discuta de efectuarea niciunei lucrări de către municipalitate, așa cum s-a reținut în mod eronat de către instanța de fond.

Astfel, recurentul-pârât a menționat că avizul Poliției Rutiere potrivit dispozițiilor art. 52 din Legea 43/1997, se va obține la momentul la care se va demara procedura de proiectare, construire și amenajare a cailor de acces la drumurile deschise circulației publice.

A arătat că în cazul de față, există acordul de principiu al Direcției Generale Infrastructura și Servicii Publice, Direcția Transporturi, Drumuri, Sistematizarea Circulației din cadrul Primăriei Municipiului București, înregistrat cu nr. 6825/12.04.2010.

Acest acord de principiu s-a acordat din punct de vedere tehnic al circulației rutiere, astfel încât instanța ar fi trebuit să aibă în vedere la momentul analizării pe fond acest înscris, ca există un astfel de acord de principiu pentru a se putea merge mai departe cu analiza documentației PUZ.

De asemenea, în motivare recurentul-pârât a învederat că alta critică a hotărârii de fond privește susținerea instanței de fond cu privire la Avizul 2085/04.03.2016 emis de către Administrația Națională Apele Române, în care se face referire la Avizul nr. 14-B/26.07.2010 acordat pentru adresa din București b-dul Laminorului nr. 165 sect. 1, menținându-se expres ca acest din urma aviz, își menține valabilitatea.

În această situație a arătat că este vorba de o eroare materială, acest lucru rezultând în mod indubitabil din cuprinsul adresei 2085/04.03.2016, arătându-se în mod expres ca în Avizul nr. 14-B/26.07.2010, a fost menționată adresa Mun. București, b-dul Laminorului, nr. 165 sect. 1 în loc de Mun. București str. Fabrica de Cărămida, nr. 3, sect. 1. Emitentul a luat act de această eroare și a precizat ca, avizul nr. 14-B/26.07.2010 își menține valabilitatea, cu condiția ca toate prevederile din cadrul acestuia să fie respectate.

A susținut că atât timp cât s-a luat act de această eroare și s-a dispus prelungirea valabilității actului respectiv, pentru adresa nou indicată, nu se mai poate lăsa loc la alte interpretări.

De asemenea, recurentul-pârât a învederat că alta critică asupra hotărârii vizează susținerea instanței de fond cu privire la planșele topografice atașate acestor avize, care nu sunt actualizate, în sensul că acestea nu ar reflecta evoluția din ultimii 5 ani ai zonei, respectiv dezvoltările imobiliare deja executate și nici încărcarea din ultimii 5 ani ai traficului.

A considerat că instanța de judecată și-a depășit atribuțiile și a apreciat peste limitele legale, practic subrogându-se în atribuțiile instituțiilor emittente.

A adus la cunoștința faptul că dacă ar fi existat astfel de probleme, instituțiile emitente, având în vedere atribuțiile specifice în domeniile respective, ar fi putut să aducă astfel de critici sau ar fi putut să dea un aviz negativ, însă acest lucru nu s-a întâmplat. Mai mult decât atât, a precizat că la dosarul cauzei prin raportare la dispozițiile art. 249 C.p.c nu există nici un înscris din care să rezulte susținerea instanței de judecată.

Cu privire la alta critică a hotărârii instanței de fond a arătat că vizează reținerea instanței cu privire la încălcarea indicatorilor de urbanism aplicabili unei zone, instanța reținând că indicatorii urbanistici inițiali avizați erau POT max=28%, CUT max=1,3 mp ADC/mp teren, Rmaxh=P+3E-5E - P+6E-7E - H max=28,00m, iar cei finali aprobați prin HCGMB nr. 423/21.12.2016 sunt POT max=30%, CUT max=1,1 mp ADC/mp teren, Rmaxh=S+P+4E- H max=18,00m.

Instanța a mai reținut că, prin PUG zona este încadrată în zona protejată Bazilescu, în subzona L Id, locuințe individuale mici, pe parcele cu POT mai mic de 20% și V4 (spații verzi pentru protecția cursurilor de apă) iar prin PUZ s-a modificat subzona LId adică P+2 în subzona L3a, adică P+4, cu POT -30% și CUT 1,1.

Din această perspectivă, a învederat că acești indicatori urbanistici se raportează și la suprafața de teren ce face obiectul PUZ.

A susținut că instanța de fond nu a avut în vedere faptul că, suprafața de teren aferentă acestui PUZ este de 56.382 mp, aspect ce rezultă în mod indubitabil din Certificatul de Urbanism 79/1378680 din 20.01.2016.

A arătat că având în vedere această suprafața de teren, ce face parte din categoria de teren intravilan neconstruit, situația propusă a fost construirea de locuințe colective cu regim de înălțime S+P+4E.

Totodată, recurentul-pârât a precizat că la nivelul anului 2009 potrivit avizului de oportunitate nr. 25/4/16.09.2009, s-a hotărât o dezvoltare urbanistică a zonei, astfel încât indicatorii urbanistici propuși au fost L1a POT max=28%, CUT max=1,7, Pmax=P+3-5E - P+6-7E, V4; fasie de protecție de 50.00m, POT max=5% cu construcții, platforme, circulații carosabile și pietonale, CUTmax+0,2 RmaxhP+2E.

În aceste condiții, a arătat că municipalitatea a avut în vedere la nivelul anului 2009 o dezvoltare a zonei, având în vedere și suprafața mare de teren pe care nu era edificată nici un fel de construcție.

Astfel, a menționat că această dezvoltare a zonei conduce și la înființarea de noi creșe, grădinițe, școli, magazine, zone pentru servicii, spații verzi cu acces public nelimitat, parcuri grădini publice.

Totodată, a învederat că în mod cert intimații reclamanți nu sunt de acord cu astfel de construcții, și nici cu o dezvoltare a zonei, așa cum se întâmplă în majoritatea capitalelor europene.

Cât timp acești indicatori urbanistici se încadrează sub nivelul celor de la nivelul anului 2009, tocmai ținându-se cont și de opiniile intimaților reclamanți, a arătat că municipalitatea a înțeles să reducă acești indicatori urbanistici până la nivelul celor propuși prin PUZ.

A precizat că de la nivelul anului 2000 când a fost aprobat PUG, până la nivelul anului 2009, au intervenit o serie de aspecte sociale ce au determinat municipalitatea să ajungă la concluzia că zona respectivă trebuie să se dezvolte, având în acest sens și sprijinul Primăriei Sector 1, care a fost de acord cu o majorare a indicilor urbanistici pentru zona respectivă.

Mai mult decât atât, a arătat că o serie de instituții publice, precum Autoritatea Aeronautică Civilă Romană, Apele Române, Apa Nova, au emis avize favorabile pentru dezvoltarea zonei potrivit indicatorilor urbanistici propuși prin Avizul de oportunitate de la nivelul anului 2009.

În ceea ce privește dispozițiile art. 32 pct. 7 din Legea 350/2001, a adus la cunoștință faptul că atât timp cât acești indici se încadrează în cerințele generale ale textului de lege, majoritatea indicilor menționați încadrându-se în aceste limite, a considerat că nu sunt de natură să conducă la anularea PUZ ului aprobat prin HCGMB 423/2016.

De altfel, a învederat că în practica judiciară s-a și statuat faptul că, atât timp cât există soluții pentru modificarea unor indici urbanistici, nu se impune anularea unui act administrativ, o astfel de situație intervenind doar în cazul în care nu există un mijloc pentru modificarea actului respectiv.

În aceste condiții, recurentul-pârât a arătat că intimații reclamanți ar fi trebuit să se gândească la prejudiciul suferit în cazul lor, dar care este și prejudiciul suferit de către ceilalți locuitori din zonă, care își doresc ca zona în care se află acel teren să se fi construit acel ansamblu de locuințe cu centre comerciale dar și creșe, grădinițe școli parcuri și grădini.

A arătat că toate aceste elemente ar fi trebuit puse în balanță și astfel instanța să poată observa dacă acel proiect, vătămă câtiva oameni sau este benefic pentru zona respectivă cât și pentru ceilalți locuitori din zonă.

De asemenea, recurentul-pârât a susținut că în mod cert construirea unui astfel de ansamblu de locuințe ar fi fost benefic pentru majoritatea locuitorilor din zonă respectivă, dar și pentru zona respectivă.

Referitor la altă critică cu privire la hotărârea atacată, a arătat că vizează susținerea instanței cu privire la procedura de adoptare a acestei hotărâri 423/2016. Tribunalul a constatat că fără nicio motivație care să fundamenteze urgenta adoptării documentației PUZ, acest proiect a fost introdus suplimentar pe ordinea de zi a ședinței din data de 21.12.2016.

Totodată, a precizat că instanța de fond nu a reținut situația de fapt concretă în ceea ce privește motivele reale pentru care această documentație nu a fost aprobată în mai multe rânduri. A arătat că potrivit proceselor verbale de la dosarul cauzei, se poate observa că, la momentul votului cu privire la acest proiect, consilierii se abțineau de la vot. A susținut că acest lucru se poate observa din procesul verbal din 30.07.2015 cât și din procesul verbal din data de 31.10.2016, motiv pentru care acest proiect nu era adoptat.

Recurentul-pârât a menționat că nu este relevantă susținerea instanței în sensul că de la data de 31.10.2016 și până la 21.12.2016 nu ar fi intervenit modificări ale documentației care ar fi putut determina schimbarea votului consilierilor.

Instanța de fond nu a avut în vedere factorul timp, perioada cuprinsă între anul 2009 și 2016, cât și durata întocmirii documentației cât și discutarea pe marginea acesteia.

A arătat că acest factor practic a determinat votul consilierilor, care în final au înțeles că vor fi beneficiarii pentru zona respectivă prin aprobarea acestui PUZ, dar și beneficiarii pentru locuitorii din zonă respectivă prin construirea pe lângă imobilele de locuințe și noi creșe, grădinițe, școli, grădini și spații verzi și alte centre comerciale.

Astfel, recurentul-pârât a precizat că toate aceste elemente împreună cu noile tendințe de la nivel european de modernizare a zonelor capitalelor europene, au determinat consilierii să-și exprime un vot pozitiv asupra acestui proiect.

În ceea ce privește procedura de introducere pe ordinea de zi, suplimentar și a acestui proiect, a susținut că în data de 21.12.2016 a fost supus votului consilierilor.

Doar în urma votului consilierilor pentru fiecare proiect suplimentar introdus pe ordinea de zi, s-a putut supune discuției și votului aceste proiecte.

Instanța de fond s-a pronunțat în mod nelegal asupra oportunității discutării și introducerii pe ordinea de zi a acestui proiect, aceste atribuții fiind în sarcina exclusivă a CGMB.

A arătat că mai mult decât atât, cât timp consilierii au votat pozitiv introducerea pe ordinea de zi, instanța de judecată nu mai putea pune în discuție o astfel de chestiune, întrucât atribuțiile de aprobare a unui proiect aparțin în mod exclusiv consilierilor din CGMB.

De asemenea, cât timp acest proiect a fost supus dezbaterilor din ședința din data de 21.12.2016, și ulterior consilierii exprimându-și votul favorabil în majoritate, a susținut că nu se mai poate spune că, pentru acest proiect ar fi trebuit să existe o modificare a documentației pentru a putea fi pus din nou în discuție și votat.

Cât timp această procedură se regăsește în procesul verbal de ședința din data de 21.12.2016, în mod eronat instanța de fond a susținut că au fost încălcate dispozițiile art. 43 alin. 1 rap. La art. 39 alin. 2 și la art. 82 din Legea 215/2001.

Procedura pentru introducerea pe ordinea de zi în mod suplimentar a proiectului menționat, s-a desfășurat cât se poate de transparent, astfel încât consilierii în majoritate și-au exprimat votul pe o astfel de chestiune.

În ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor art. 2 lit. c din Legea 52/2003 a învederat că CGMB nu a încălcat obligația de transparenta decizionala.

A arătat că nu rezulta de nicăieri ca CGMB nu ar fi permis participarea celor interesați la dezbaterile din timpul ședinței din 21.12.2016, ori nu ar fi permis studierea documentației propuse spre aprobare de către consilierii generali.

Instanța de fond nu a observat faptul ca, la fila 75 din Procesul verbal al ședinței CGMB din data de 21.12.2016, acest proiect a fost aprobat cu un număr de 28 de voturi pentru, o abținere și doar 5 voturi împotriva.

Instanța de fond nu a observat în totalitate acest proces verbal al ședinței din data de 21.12.2016, astfel aflându-se în eroare și pronunțând o hotărâre netemeinică.

A adus la cunoștința că pentru a deveni operațională, documentația de urbanism a urmat procedura de aprobare conform competențelor stabilite prin lege.

A arătat despre configurația edificabilelor, a circulațiilor și a modului de reglementare a spațiului public, concretizate în Planul Urbanistic Zonal propus spre aprobare a fost rezultatul unui efort colectiv, la care au participat numeroși profesioniști, pornind de la elaboratorul proiectului, membrii comisiilor de avizare și terminând cu membrii Consiliului General al Municipiului București, în calitate de reprezentanți aleși ai cetățenilor Municipiului București.

Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, inițiator al Legilor în baza cărora se desfășoară activitățile de autorizarea executării lucrărilor de construcții, cât și activitățile de urbanism și amenajarea teritoriului, a confirmat faptul ca, „în conformitate cu legislația în vigoare, prin planul de urbanism se aproba perimetre maxime potențial constructibile, în care pot fi configurate mai multe variante de soluții arhitectural-constructive, soluția finală fiind la faza de autorizare a construcției

A menționat faptul ca, pe parcursul inițierii/elaborării și avizării, documentația de urbanism a fost supusă consultării publice în conformitate cu prevederile Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 136/2012 prin care s-a aprobat Regulamentul local de implicare a publicului în elaborarea sau revizuirea planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului ce intra în competența de aprobare a Consiliului General al municipiului București, concretizată în Raportul Informării și Consultării Publicului, parte componentă a Proiectului de hotărâre.

Contrar susținerilor instanței de fond, a învederat că proiectul de hotărâre privind aprobarea documentației de urbanism a fost supus dezbaterii publice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparenta decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare (Proiecte postate pe site-ul Primăriei Municipiului București - www.pmb.ro - instituții - Consiliul General al Municipiului București - Proiecte supuse dezbaterii publice).

În temeiul dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 8 C.p.c. coroborat cu art. 20 alin. 3 din Legea 554/2004, a solicitat admiterea recursului, casarea în parte a hotărârii 1766/221.03.2018 pronunțată de către Tribunalul București, Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul 32045/3/2017 și rejudecând să dispună respingerea acțiunii formulate de către intimații reclamanți ca nefondată privind anularea HCGMB 423/21.12.2016.

În drept, a invocat dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8, art. 20 din Legea 554/2004, Legea 350/2001 și celelalte temeiuri de drept invocate.

În dovedirea susținerilor a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 26.10.2018, intimații-reclamanți au depus întâmpinare, prin care au solicitat respingerea recursului formulat de Consiliul General al Municipiului București, în principal ca lipsit de interes iar în subsidiar, pe fond, ca nefundat și obligarea recurentului-pârât la plata cheltuielilor de judecată.

Având în vedere dispozițiile art. 33 Cod procedura civilă coroborate cu dispozițiile art. 458 și ale art. 40 (1) teza a 2-a Cod procedura civilă, prin raportare, pe de o parte la faptul că fata de beneficiarul PUZ, respectiv parata Amcor Estate S.R.L., care nu a declarat recurs, hotărârea pronunțată de instanța de fond este definitivă și pe de altă parte, prin raportare la faptul că paratul C.G.M.B. nu a atacat și partea din dispozitiv prin care a fost obligat să plătească reclamanților suma de 5.000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată, au invocat excepția lipsei de interes a recurentului-parat C.G.M.B. în formularea prezentului recurs pentru partea din dispozitiv prin care instanța de

fond a anulat H.C.G.M.B. 423/21.12.2016 si au solicitat admiterea exceptiei si respingerea recursului ca fiind formulat de o persoana lipsita de interes.

Pe fond, au solicitat respingerea recursului având in vedere următoarele motive:

Au solicitat respingerea ca nefondat primul motiv de recurs arătând că au solicitat a se avea in vedere ca la termenul de judecata din data de 28.02.2018, termen la care instanța de fond a pus in discuția părților probatoriul solicitat, reprezentantul convențional al reclamanților a solicitat instanța de fond incuviintarea probei cu inscrierile depuse la dosar precum si suplimentarea acestei probe cu inscrieri din care rezulta ca reclamanții persoane fizice locuiesc pe strada Fabrica de Cărămida si pe străzile adiacente, suplimentarea probei cu inscrieri fiind respinsa de instanța de fond cu motivarea ca instanța este lămurită, nefiind necesara aceasta suplimentare.

Având in vedere critica formulata prin motivele de recurs, au depus dovezi din care au susținut că rezulta ca reclamanții locuiesc pe str. Fabrica de Cărămida si pe străzile adiacente, acestea fiind in opinia intimaților elemente concrete care dovedesc interesul in cauza al reclamanților persoane fizice.

Au solicitat respingerea acestui motiv de recurs deoarece criticile cu privire la pretinsa lipsa de interes a reclamanților sunt formulate la nivel general si nu fac nicio distincție intre reclamanții persoane fizice si reclamanta persoana juridica.

În ceea ce privește calitatea procesuala activa a reclamanților persoane fizice prin raportare la condițiile speciale prevăzute de art. 1 din Legea 554/2004, pentru admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, referitoare la calitatea specială de persoană vătămată printr-un act administrativ și la natura dreptului sau a interesului legitim vătămat, au învederat că reclamanții persoane fizice locuiesc pe str. Fabrica de Cărămida si in zonele aflate in imediata vecinătate si sunt afectați direct de impactul major pe care il are construirea pe str. Fabrica de Cărămida a unui ansamblu rezidențial de dimensiunile celui aprobat prin H.C.G.M.B. nr. 423/2016 asupra calității vieții din zona, respectiv asupra mediului, asupra rețelelor de utilități si a arterelor de circulație, care sunt insuficiente in a prelua supraaglomerarea generata de punerea in practica a PUZ prin construirea a 25 de blocuri cu 4 etaje, cu un total de peste 500 de apartamente, intrucat incalca cerințele de interes general ale comunității.

In ceea ce privește calitatea procesuala activa a reclamantei persoana juridica prin raportare la aceleași dispoziții legale, au solicitat a se avea in vedere ca Asociația Salvați Cartierele Damaroiaia si Bucureștii Noi este organism social interesat, în sensul art. 2 lit s) din Legea 554/2004, care are ca scop protecția drepturilor cetățenilor vătămăți prin adoptarea unor proiecte urbanistice nelegale in cartierele Damaroiaia si Bucureștii Noi, sector 1, respectiv zona in care este amplasata strada Fabrica de Cărămida.

Au solicitat respingerea criticii prin care se analizează sentința sub aspectul interpretării documentației care a stat la baza adoptării HCGMB nr. 423/2016, recurentul susținând în mod nefondat că proiectul de hotărâre privind aprobarea documentației de urbanism ar fi fost supus dezbaterii publice in perioada 23.04.2015-09.06.2015 .

Au arătat că în opinia recurentului, art. II din OUG nr. 7/2011 astfel cum a fost modificat de art. I pct. 48 din Legea nr. 190/2013 ar acorda valabilitate nelimitata avizelor eliberate pentru o documentație PUZ. Ssusținerile recurentului la sunt în contradicțiecu dispozițiile legale incidente in cauza, intrucat recurentul a pleacat de la premisa eronata ca nu ar exista nici o dispoziție legala din care sa rezulte ca un aviz in care este menționat un termen de valabilitate, in cazul reclamanților un termen de 5 ani, si-ar păstra valabilitatea si dupa acest termen, până la momentul la care autoritatea emitentă ar solicita revocarea sau înlocuirea acestuia.

Pentru respingerea criticilor formulate de recurent, au solicitat a fi avut in vedere faptul ca, desi în cuprinsul Legii 350/2001 nu există un termen de valabilitate de 5 ani, exista dispoziții legale exprese care reglementează perioada de valabilitate a documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism în Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și de elaborare și actualizare a documentațiilor de urbanism.

Astfel, au arătat că potrivit art. 28 (1) din Ordinul nr. 233/2016 pentru aprobarea acestor Norme metodologice, in vigoare la data emiterii Avizului nr. 15/01.04.2016, prevede explicit ca:

"Perioada de valabilitate a documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism se stabilește de către autoritatea administrației publice locale abilitată să aprobe documentația, în conformitate cu gradul de complexitate și cu prevederile acesteia."

Au considerat ca aceasta este și rațiunea pentru care, art. 36 (1) din același act normativ prevede ca: "Autoritățile administrației publice locale au obligația să verifice, prin structurile de specialitate din domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, următoarele: ... c) la depunerea documentației de către beneficiar spre aprobarea prin hotărâre de consiliu județean/local/Consiliul General al Municipiului București, conformitatea documentației, în ceea ce privește: ... existența avizelor sau acordurilor favorabile necesare* aflate în termen de valabilitate."

Daca ar fi corect raționamentul recurentului în sensul ca nu este reglementat un termen de valabilitate al unui aviz, au învederat că este evident ca legiuitorul nu ar fi făcut referire la caracterul obligatoriu al termenului de valabilitate al avizelor/acordurilor și nici nu ar fi sancționat încălcarea acestor condiții, cu precizarea ca sancțiunea nerespectării acestor obligații este menționată la art. 36 (2) din Ordinul nr. 233/2016, astfel: "în situația neîndeplinirii condițiilor de conformitate, autoritățile administrației publice locale au obligația returnării documentației sau solicitării de completare/modificare potrivit legii."

Au considerat ca sentința este temeinică și legală iar criticile formulate sunt nefondate, fata de faptul ca valabilitatea avizului de urbanism nr. 5/1/4/ 03.03.2010 este consemnata expres în partea finală a actului: «Prezentul aviz de urbanism modifica și înlocuiește prevederile documentației de urbanism avizata anterior, este valabil 5 ani și poate fi folosit numai după aprobarea documentației de urbanism.»

Au solicitat să fie avut în vedere și faptul ca, chiar în titlul Avizului nr. 15/01.04.2016, s-a menționat ca «Prezentul Aviz completează și modifica Avizul de Urbanism nr. z/i/ă/ 03.03.2010, conform sesizărilor, solicitărilor persoanelor interesate ... », fara a se menționa în ce modalitate a fost posibil ca la data de 01.04.2016 să fie completat și modificat un Aviz care expirase de peste 1 an.

Au arătat că așa cum în mod corect a reținut instanța de fond, Avizul nr. 5/1/4/03.03.2010 care și-a încetat valabilitatea la 03.03.2015, este invocat, după expirarea sa și în: «Expunerea de motive privind propunerea de aprobare a documentației de urbanism»; «Raportul de specialitate privind aprobarea documentației de urbanism»; «Certificatul de urbanism nr.79/1378680/20.01.2016» și fata de faptul ca Avizul nr. 5/1/4/03.03.2010 nu mai era valabil începând din data de 04.03.2015, rapoartele, certificatele și avizele emise în baza acestuia ulterior datei de 04.03.2015 sunt nule, iar Hotărârea nr. 423 este nelegală.

Au solicitat respingerea celei de-a treia critici care se refera la analiza instanței de fond cu privire la avizul nr. 259/20.10.2016 emis de Comisia Juridică și de Disciplina și cu privire la avizul din data de 07.10.2016 emis de Comisia de Urbanism și Amenajarea Teritoriului.

Pentru respingerea acestui motiv de recurs au solicitat a se avea în vedere ca în avizul nr. 259/20.10.2016 nu se menționează dacă proiectul a fost avizat favorabil, nefavorabil sau dacă a fost amânat, nefiind bifată nici o opțiune, situație fata de care, în mod legal și temeinic instanța de fond a concluzionat ca niciuna dintre opțiuni nefiind bifată lipsește de efecte acest aviz și echivalează cu inexistența lui. Totodată, au precizat că instanța a avut în vedere ca prin avizul din 07.10.2016, s-a avizat nefavorabil proiectul de hotărâre și a concluzionat, în mod legal în legătura cu cele două avize, ca a fost încălcat art. 44 din Legea nr. 215/2001 în forma în vigoare la data aprobării Hotărârii nr. 423/21.12.2016.

De asemenea, intimații-reclamanți au solicitat respingerea criticii care se refera la "... susținerea instanței de fond cu privire la neobservarea dispozițiilor art. 8 litera a din Regulamentul de Urbanism aferent PUZ referitor la circulații și accese la momentul aprobării HCGMB 423/2016".

Astfel, în motivare intimații-reclamanți au arătat că având în vedere considerentele sentinței fondului, apare ca evident nefondata susținerea recurentului ca instanța nu ar fi observat art. 8 lit. a din Regulamentul de Urbanism referitor la circulații și accese, intrucat exact art. 8 lit. a și propunerea de lărgire a părții carosabile au fost atent analizate de instanța de fond.

CONFIRMAREA
ORIGINALULUI

Au învederat că recurentul nu a menționat faptul ca investiția de lărgire a carosabilului se face din fonduri publice si nu pe cheltuiala investitorului privat si nici faptul ca nu este arătata modulitatea concreta in care se va realiza lărgirea străzii Fabrica de Cărămida sau timpul estimat pentru un proiect de o asemenea anvergura..

De asemenea, a au învederat că din motivarea recurentului rezulta că, in opinia sa, este suficient ca in PUZ sa fie făcuta o propunere, chiar daca aceasta propunere este iluzorie si irealizabila, urmând ca ulterior aprobării PUZ, sa se incerce găsirea unor soluții tehnice.

Au solicitat respingerea ca vădit nefondate susținerile recurentului, care nu a avut in vedere faptul ca din chiar documentația depusa la dosar, rezulta ca lărgirea carosabilului de la 7 m la 14 m, realizarea trotuarului de 3 m spre terenul studiat si separat de carosabil de o banda verde de 2 m, este imposibil de pus in practica de orice Proiect tehnic ce va sta la baza eliberării autorizației de construire fata de faptul ca in prezent aceasta distanta nu exista fizic între str. Fabrica de Cărămida si gardul care imprejmuieste locuințele din cartierul ANL si nici pe partea opusa a străzii, vizavi de cartierul ANL. Au arătat că în mod similar, beneficiarul PUZ-ului nu a menționat, iar recurentul ignora faptul ca in absenta unor astfel de lucrări ample, care trebuie suportate din fonduri publice, nu exista fizic posibilitatea preluării traficului rutier, care este si in prezent supraaglomerat.

De asemenea, intimații-reclamantii au solicitat a se avea in vedere ca instanța de fond a analizat atent avizele menționate si a concluzionat in mod corect ca in Avizul nr. 2085/04.03.2016, in alin. ultim, se menționează expres ca Avizul nr. 14-B din 26.07.2010 «isi menține valabilitatea», fara sa existe o alta mențiune din care sa rezulte faptul ca avizul este acordat pentru adresa din București, str. Fabrica de Cărămida nr. 3 sector 1, sau faptul ca a fost adusa la cunoștința emitentului împrejurarea ca PUZ-ul pentru care s-a solicitat avizul a fost modificat fundamental în anul 2016.

Astfel, au solicitat respingerea criticii prin care s-a susținut că instanța de judecata si-a depășit atribuțiile si a apreciat peste limitele legale, practic subrogandu-se în atribuțiile instituțiilor emitente.

Pentru respingerea acestui motiv de recurs au solicitat a se avea in vedere susținerile contradictorii ale recurentului care a enumerat avizele care au fost avute in vedere la aprobarea PUZ-ului iar o parte dintre aceste avize aveau o vechime mai mare de 5 ani la data de 21.12.2016 cand a fost aprobat PUZ. Au arătat că toate avizele menționate mai sus, sunt depuse la dosar iar emiterea lor s-a făcut pe baza planșelor întocmite la data solicitării avizului, respectiv cu 6-7 ani înainte de aprobarea PUZ.

Având in vedere ca recurentul a menționat la pag. 6 alin. 1 in motivele de recurs ca printre avizele avute in vedere la aprobarea PUZ a fost si "Avizul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național prin Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a Municipiului București nr. 368/S/26.04.2010, completat cu Certificatul de descărcare de sarcină arheologică nr. 16/2014, si adresa 204/24.02.2016", au solicitat ca la examinarea legalității acestui aviz a se avea in vedere si faptul ca in adresa nr. 204/24.02.2016 emisa de Direcția pentru Cultură a Municipiului București (pag. 15 atașata) s-a menționat expres următoarele: "Amplasamentul din str. Fabrica de Cărămida nr. sector 1, București nu este înscris individual pe lista monumentelor istorice a Municipiului București ... Pentru acest amplasament a fost eliberat certificatul de descărcare de sarcină arheologică nr. 16/2014 care reprezintă actul administrativ emis prin care se anulează regimul de protecție instituit anterior asupra terenului în care a fost evidențiat patrimoniul arheologic ... In concluzie, pentru intervențiile propuse nu este necesar avizul Direcției pentru Cultură a Municipiului București."

Au precizat ca in Avizul Ministerului Culturii nr. 368/S/2010 care se refera la Bd. Laminorului nr. 165 se menționează expres: "Precizăm că imobilul din Bd. Laminorului nr. 165 din București, sector 1, se află în situl-Parcelarea reglementată-BAZILESCU înscris pe lista monumentelor istorice a Municipiului București la poziția B-II-s-B-17913" si ca "Prezentul aviz este valabil cu una planșă anexă vizat spre neschimbare", cu precizarea ca planșa anexa este din anul 2010 iar PUZ aprobat in anul 2016 este complet diferit.

Au precizat că ulterior emiterii avizului nr. 368/S/26.04.2010 a fost emis Certificatul de descărcare de sarcină arheologică nr. 16/2014 din 17.12.2014 in care s-a menționat: "... în perioada octombrie-decembrie 2014, în situl arheologic Bucureștii Noi-Ștrand cod sit 179.132.y1/B-I-s-B-1y865 pe terenul aflat în municipiul București str. Fabrica de Cărămida nr. 3 sector 1 ..." "Certificam

ca s-a realizat descărcarea de sarcină arheologică pentru suprafața de 48.860 m.p. din terenul cu coordonatele de mai sus și adresa specificată în prezentul document."

Cu toate acestea, în Monitorul Oficial nr. 113/15.02.2016 s-a publicat Ordinul Ministrului Culturii nr. 2.828/2015 pentru modificarea Anexei nr. 1 la Ordinul Ministrului Culturii nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice actualizată și a Listei monumentelor istorice dispărute iar la poz. 21 în Anexa publicată în Monitorul Oficial nr. H3bis/15.02.2016 figurează situl arheologic Bucureștii Noi-Strand cod sit 17Q.132.71/B-I-S-B-17865, pentru care fusese emis cu peste 1 an în urmă, la 17.12.2014, Certificatul de descărcare de sarcină arheologică nr. 16/2014.

Ulterior, mai precis în Monitorul Oficial nr. 74Q/30.VIII.2018, s-a publicat Ordinul Ministrului Culturii și Identității Naționale nr. 2528/2018 privind declasarea parțială a monumentului istoric Bucureștii Noi Ștrand, cod LMI B-I-s-B-17865 și a componentelor sale B-I-m-B-17865.01, B-I-m-B-17865.02, B-I-m-B-17865.03, situate în cartierul Bucureștii Noi, între malul sud-vestic al lacului Grivita și str. Fabrica de Cărămida; carou cadastral: 10; NM și LK(*) din Lista monumentelor istorice, respectiv declasarea imobilului din str. Fabrica de Cărămida nr. 3, sectorul 1.

Ca urmare a solicitării formulată la data de 05.09.2018 de dl. Visloguzov Emil, pentru reclamanta Visloguzov Ramona-Sabina-Adriana, în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, Ministerul Culturii a comunicat prin e-mail la data de 05.10.2018, Referatul nr. 4.306 din 15 iunie 2018 a proiectului Ordinului Ministrului Culturii privind declasarea din Lista monumentelor istorice a imobilului situat în str. Fabrica de Cărămida nr. 3, sector 1.

Din Ordinul Ministrului Culturii nr. 2528/2018 privind declasarea parțială a monumentului istoric Bucureștii Noi Ștrand, cod LMI B-I-s-B-17865, respectiv declasarea imobilului situat în str. Fabrica de Cărămida nr. 3 și din Referatul nr. 4.306/15.06.2018 considerăm ca rezulta cu certitudine ca la 17.12.2014 când s-a emis Certificatul de descărcare de sarcină arheologică nr. 16/2014 și la 24.02.2016 când s-a emis adresa nr. 204/2016, imobilul situat la adresa poștala str. Fabrica de Cărămida nr. 3, sector 1 se afla pe Lista monumentelor istorice iar modalitatea în care au fost obținute Certificatul de descărcare de sarcină arheologică și adresa nr. 204/2016, pot fi explicate numai de beneficiarul PUZ.

De asemenea, intimații-reclamanți au solicitat respingerea criticii împotriva hotărârii instanței de fond sub aspectul reținerii încălcării indicatorilor de urbanism aplicabili unei zone, cu motivarea ca acești indicatori urbanistici se raportează și la suprafața de teren ce face obiectul PUZ.

Pentru respingerea acestui motiv de recurs au solicitat a se avea în vedere ca art. 32 (7) din Legea nr. 350/2001 vizează chiar condițiile de legalitate, care au fost încălcate la aprobarea PUZ, iar textul prevede imperativ ca: «Modificarea prin planuri urbanistice zonale de zone ale unei unități teritoriale de referință, stabilite prin reglementări aprobate prin Planul urbanistic general, poate fi finanțată de persoane juridice și/sau fizice. În această situație, coeficientul de utilizare a terenului (CUT) propus de noua reglementare nu îl va putea depăși pe cel aprobat inițial cu mai mult de 20%, o singură dată.»

Susținerea recurentului ca o parte din indicatorii menționați se încadrează în cerințele generale ale textului, au considerat ca nu poate fi primită ca și critica a sentinței, deoarece nu acoperă faptul ca indicatorii avuți în vedere de instanța de fond la anularea PUZ, încălca dispoziții imperative ale legii.

Au solicitat respingerea criticii formulată la punctul opt al motivelor de recurs solicitând a se avea în vedere ca instanța de fond și-a motivat hotărârea sub acest aspect, pe încălcarea art. 43 (i) din Legea 215/2001 a administrației publice locale, fata de faptul ca proiectul de hotărâre a fost adăugat suplimentar pe ordinea de zi, fara sa se justifice urgenta sau sau motivul pentru care aceasta hotărâre nu putea fi amânata până la ședința următoare.

Tot în ceea ce privește neindeplinirea condițiilor de legalitate la aprobarea PUZ, au solicitat a se avea în vedere atât lipsa cât și neregularitatea avizelor la care au făcut referire anterior, care au susținut că echivalează cu lipsa acestora și justifică pe deplin admiterea cererii de anulare a Hotărârii nr. 423/21.12.2016. De altfel, au învederat că era greu ca lipsa avizelor și neregularitățile din documentație să fie observate în timpul scurt în care documentația a fost verificată de comisiile de specialitate și de persoanele abilitate, fata de faptul ca documentația pentru emiterea PUZ care a fost

CONFORM CU
PROIECTUL

retrasa pe 14.12.2015 a fost redepusa in luna martie 2016, iar noua cerere depusa la Registratura PMB cu nr. 1406024/18.03.2016 si la Directia de Urbanism sub nr. 3436/21.03.2016, prin care s-a solicitat emiterea unui «nou aviz de urbanism» a fost analizata cu maxima celeritate de Arhitectul Sef al Municipiului Bucuresti iar in 7 zile a fost emis Avizul Arhitectului Sef al Municipiului Bucuresti nr. 15/01.04.2016.

Totodata au menționat faptul ca, desi au fost menționate in Avizul de Oportunitate 25/4/16.09.2009, că nu exista printre documentele PUZ, documentațiile «Studiu de circulație», «Studiu rețele edilitare», «Studiu privind zonele cu risc de inundații », care sunt esențiale pentru aprobarea PUZ.

In ceea ce privește «Studiul de circulație», au considerat ca acesta este un document esențial, fata de incarcarea deja existenta a traficului auto in zona Fabrica de Cărămida si fata de faptul ca si in prezent capacitatea de preluare a traficului este depășită iar PUZ in litigiu se refera la o suprafata construita de 56.382 m.p. fara acces direct la mijloace de transport in comun si cu precizarea ca cele mai apropiate mijloace de transport in comun se afla la o distanta de cea. 2 km.

Având in vedere motivele expuse, au solicitat respingerea recursului si obligarea recurentului la plata cheltuielilor de judecata.

În drept, au invocat dispozițiile art. 33, art. 40 (1) teza a 2-a si art. 458 Cod procedura civila, Legea 554/2004, Legea 350/2001, Legea 215/2001, Legea 52/2003.

În probațiune, au solicitat proba cu inscrisuri.

Asupra recursului formulat, constatând că este competentă să procedeze la soluționare în condițiile art. 483 alin. 4 CPC, Curtea, analizând sentința civilă recurată, reține următoarele:

Motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct 8 Cpc „Casarea hotărârii se poate cere când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material”.

În primul rând Curtea are în vedere că recursul este o cale de atac extraordinară, nedevolutivă, prin care se supune Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv, în cazurile prevăzute de lege, instanței ierarhic superioare, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept .

Motivul de casare / nelegalitate de la art. 488 alin. 1 pct. 8 NCPC intervine în caz de încălcare prin hotărâre sau aplicare greșită a nomelor de drept material. Va fi incident acest motiv atunci când instanța de fond, deși a recurs la textele de lege substanțială aplicabile speței, fie le-a încălcat, în litera sau spiritul lor, adăugând sau omițând unele condiții pe care textele nu le prevăd, fie le-a aplicat greșit. Din analiza textului normativ reiese că legiuitorul a avut în vedere normele de drept material, domeniul de aplicare al acestui motiv de recurs neputând fi însă delimitat prin reținerea unui sens strict formal al noțiunii în discuție, adică acele reglementări care nu sunt de ordin procesual. În realitate, trebuie observat că dihotomia operată în conținutul art. 488 alin. 1 NCPC sub aspectul motivelor de casare / nelegalitate privește, pe de o parte, norma de procedură civilă (motivele de casare / nelegalitate de la art. 488 alin. 1 pct. 1 – 7 NCPC), iar pe de altă parte, norma de drept material (motivul de casare de la art. 488 alin. 1 pct. 8 NCPC), acesteia din urmă circumscriindu-i-se ipotezele în care nelegalitatea imputată hotărârii recurate privește fondul raportului juridic litigios, iar nu neregularități procedurale în legătură cu pronunțarea acesteia, care sunt specifice primelor 7 motive de casare/nelegalitate.

Potrivit art. 486 alin. 1 litera d din Codul de procedură civilă, cererea de recurs va cuprinde , printre alte mențiuni, motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat.

Prin raportare la prevederile art. 486 alin. 1 litera d din Cpc, instanța de recurs este limitată la analiza criticilor de nelegalitate care se încadrează în motivele de casare prevăzute de art 488 alin 1 din Cpc, neputând să examineze hotărârea atacată sub aspectul motivelor de recurs care antamează greșita reținerea a situației de fapt incidentă în cauză.

În aceste condiții, Curtea reține că motivele de recurs care vizează greșita reținere a situației de fapt incidentă în cauză nu se încadrează în niciunul dintre motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. 1 punctul 8 din Cpc și nu pot fi avute în vedere la soluționarea cererii de recurs, prin raportare la dispozițiile art. 486 alin 1 litera d din Cpc.

Prin urmare, criticile de nelegalitate care se încadrează în motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin 1 din Cpc se vor raporta la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită în mod definitiv de către instanța de fond.

Criticile privind inexistența unei vătămări a intimațiilor - reclamanți respectiv lipsa unui interes în promovarea cererii de chemare în judecată din perspectiva prevederilor art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 lit a din Legea nr.554/2004 sunt neîntemeiate.

HCGMB nr. 423/ 21.12.2016 a privit aprobarea documentației de urbanism Planul Urbanistic Zonal Str. Fabrica de Cărămidă -Lacul Grivița, sector 1 care deschidea calea construirii unui ansamblu rezidențial format din 25 blocuri cu 4 etaje, cu un total de 500 apartamente.

Prin urmare, punerea acestuia în executare prin obținerea autorizațiilor de construire aferente, urmată de construirea efectivă a ansamblului în discuție afectează interesul legitim al reclamanților persoane fizice care locuiesc pe str. Fabrica de Cărămidă sau pe străzile adiacente din perspectiva consecințelor pe care acesta le va avea asupra mediului, rețelelor de utilități și arterelor de circulație din zonă, astfel cum în mod corect a statuat instanța de fond.

Impactul major pe care îl are edificarea unui ansamblu rezidențial de amploarea celui care face obiectul HCGMB nr. 423/ 21.12.2016 pentru persoanele care locuiesc în imediata vecinătate justifică interesul acestora de a acționa în instanță pentru a cenzura legalitatea documentației de urbanism adoptată prin actul administrativ.

În ceea ce o privește pe intimata - reclamantă persoană juridică Asociația Salvați Cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi se constată ca recurentul nu a formulat prin recurs nicio critică sub acest aspect. Curtea va reține că aceasta este un organism social interesat în sensul art. 2 lit . s din Legea nr. 554/2004 care are drept scop protecția drepturilor cetățenilor vătămăți prin adoptarea unor proiecte urbanistice nelegale în cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi, în zona în care este amplasată strada Fabrica de Cărămidă.

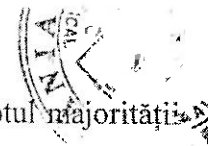
Contrar susținerilor recurentului, Curtea constată că HCGMB nr. 423/ 21.12.2016 a fost nelegal adoptată.

Potrivit art. II din Ordonanța de urgență nr. 7 din 2 februarie 2011, astfel cum a fost modificat de pct. 48 al art. I din Legea nr. 190 din 26 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 418 din 10 iulie 2013, prevede că „(1) Avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism elaborate înainte de 1 februarie 2012 și neaprobată până la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se vor face în condițiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea, teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, cu luarea în considerare a documentațiilor întocmite și a avizelor obținute. Actualizarea avizelor expirate se va face fără achitarea de taxe sau tarife de analiză, în termen de maximum 15 zile de la depunerea solicitărilor. În cazul neemiterii unui aviz sau răspuns în termenul de 15 zile de la depunerea solicitării, avizul respectiv se consideră aprobat tacit. ”

În cauză s-a reținut că acordurile și avizele care au stat la baza emiterii actului contestat au fost: Avizul de oportunitate nr. 25/4/16.09.2009 aprobat de Primarul General al Municipiului București; Avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (fost Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului) nr. 74/2010; Avizul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național - prin Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a Municipiului București - nr. 368/S/26.04.2010, completat cu Certificatul de descărcare de sarcină arheologică nr. 16/2014 și adresa 204/24.02.2016; Avizul de principiu nr. 31011/1464/15.12.2009 emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română completat cu Avizul de principiu nr. 8186/252/29.03.2016; Decizia Agenției pentru Protecția Mediului București din cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice (fost Ministerul Mediului și Pădurilor) - nr. 1381/72/20.07.2010; Avizul de Gospodărire a Apelor nr. 14-B/26.07.2010 emis de Administrația Națională „Apele Române” completat cu adresa nr. 2085/04.03.2016; Avizul Comisiei Tehnice de Circulație - P.M.B. nr. 903702/6825/12.04.2010; Avizul Comisiei de Coordonare Rețele Edilitare -P.M.B. nr. 917517/18.06.2010.

Astfel cum a arătat chiar recurentul, procedura de avizare a documentației a început la nivelul anului 2010 iar avizele în discuție au fost eliberate pentru o documentație PUZ cu o serie de indicatori tehnici care însă au suportat modificări în urma sesizărilor/solicitărilor persoanelor

CONFORM CU ORIGINALUL 8/15

discuție a fost acoperită prin supunerea proiectului în dezbateră și adoptarea sa cu votul majorității consilierilor prezenți.

Cu referire la indicatorii urbanistici instanța de fond a reținut că indicatorii urbanistici inițial avizați erau POTmax.=28%; CUTmax=1,3 mpADC/mpteren; Rmaxh=P+3E-5E - P+6E-7E - Hmax=28,00m, iar cei finali aprobați prin HCGMB nr. 423423/21.12.2016 sunt POT=30%; CUT=1,1 mpADC/mpteren; Rmax=S+P+4E - Hmax - 18,00m.

Prin PUG zona este încadrată în zona protejată Bazilescu, în subzona L1 d, locuințe individuale mici, pe parcele cu (POT) mai mic de 20% și V4 (spații verzi pentru protecția cursurilor de apă), iar prin aprobarea PUZ-ului contestat, subzona a fost modificată din subzona L1d - adică P+2 în subzona L3a - adică P+4, cu POT=30% și CUT 1,1.

Prin urmare a concluzionat instanța de fond că au fost nerespectate prevederile art. 32 (7) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului, în vigoare la data adoptării HCGMB nr. 423/2016, prin care se impunea ca noua reglementare de urbanism să nu poată depăși coeficientul de utilizare a terenului (CUT) aprobat inițial cu mai mult de 20%, o singură dată. Prin PUZ-ul analizat s-a aprobat CUT max. de 1,1 deși prin PUG era admis CUT max.=0,7, ceea ce înseamnă că depășirea maximă admisă de 20% față de 0,7 permitea aprobarea unui CUT max.=0.84, în speță depășirea aprobată fiind de aproape 60%, fapt care încalcă prevederile legale menționate anterior.

Față de acest motiv de nelegalitate, suficient pentru a atrage nulitatea HCGMB 423/2016, Curtea constată că recurentul nu formulează critici concrete din perspectiva prevederilor art. 488 alin. 1 pct 8 Cpc.

Concluziile recurentului potrivit cărora de la nivelul anului 2000 când a fost aprobat PUG, până la nivelul anului 2009, au intervenit o serie de aspecte sociale ce au determinat municipalitatea să ajungă la concluzia că zona respectivă trebuie să se dezvolte, având în acest sens și sprijinul Primăriei Sector 1, care a fost de acord cu o majorare a indicilor urbanistici pentru zona respectivă precum și cele cu privire la dispozițiile art. 32 pct. 7 din Legea 350/2001 în legătură cu care a arătat că majoritatea indicilor se încadrează în cerințele generale ale textului de lege, sens în care nu ar fi de natură să atragă nulitatea actului sunt lipsite de suport.

Art. 32 alin 7 din Legea nr. 350/2001 stabilește o interdicție expresă, nefiind permis să se depășească coeficientul de utilizare a terenului (CUT) aprobat inițial cu mai mult de 20%, o singură dată, nesocotirea acesteia fiind un motiv de nelegalitate apt să atragă nulitatea actului. Prin urmare nu are relevanță faptul că alți indicatori tehnici se înscriu în parametrii prevăzuți de lege câtă vreme coeficientul de utilizare a terenului nu respectă norma imperativă.

Pentru toate aceste motive, văzând prevederile art. 496 Cpc, Curtea va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul declarat de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, împotriva sentinței civile nr. 1766/21.03.2018, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 32045/3/2017, în contradictoriu cu intimații-pârâți MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR GENERAL, PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ambii cu sediul în București, bd. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5 și AMCOR ESTATE SRL, cu sediul în București, str. Prof. Dr. Ion Athanasiu nr. 33, et. 1, cam. 4, sector 5, și cu intimații-reclamanti [REDACTED]

ASOCIAȚIA SALVAȚI
CARTIERELE DAMAROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI, toți cu domiciliul ales pentru comunicarea
actelor de procedură la Cab. Av. Sameș Iuliana, în București, str. Teodor Speranția, nr. 104, bl.
S206, sc. 2. ap. 29, parter, sector 3, ca nefondat.

Definitivă.

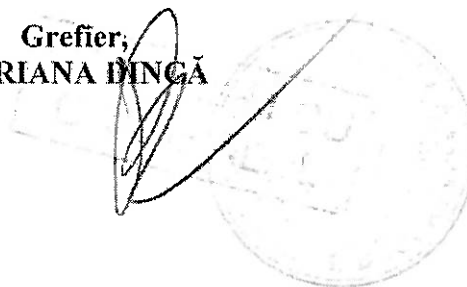
Pronunțată în ședința publică azi, 28 Februarie 2019.

Președinte,
OVIDIU SPÎNU

Judecător,
ANDREEA TĂNASE

Judecător,
ADRIAN CĂTĂLIN
OANCEA

Grefier,
MARIANA DÎNĂ

Red. / Tehnored. A.T./ 33 ex.

Com. 31 ex. la

Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal

Judecător: Sirbu Gabriela

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cout adu*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. 32045/3/2017
de la instanța de apel.

S-a anulat chitanța/foaie de vărsământ Nr. *443*
..... în sumă de *5* lei
GREFIER SEF

*De la data prezentei a fost
în dreptatea instanței de apel
12.12.2019 de 32045/3/2017 CAB;*